

JUBILÆUMSARTIKEL

Af: Tidligere formand Henning Egholk (periode 1989-1994)



BMW MC Klub Danmark kan fejre 50 års Jubilæum. Ildsjæle startede klubben i 1972. De elskede deres BMW motorcykler og syntes at det var argument nok for at starte en klub med ligesindede. Nu så mange år senere har klubben vokset sig rigtig stor. Jeg kan se at Klubinformation udgives i 2.000 eksemplarer, så mon ikke medlemstallet nærmer sig dette? Klubben er stadig drevet af frivillige, og hurra for det, sådan har det altid været. Personligt kom jeg i forbindelse med klubben i 1981, hvor vi deltog i et Træf i nord Sjælland. Min hustru Dorte og jeg var efter en

et år lang tur på vores BMW R80/7 i Nordamerika, vendt hjem til DK igen. (Oplevelserne fra den 55.000 km lange tur kan bl.a. læses i min bog: "50 år med Motorcykler & Zen".) Vi syntes begge at atmosfæren i klubben var fin, samt at vi hurtigt fik venskaber med klubmedlemmer, så vi meldte os ind.

Min baggrund for at køre MC gik tilbage til 1968 hvor en ven gav mig en tur bagpå hans R50'er. Det var en forrygende tur. Håret fløj fordi jeg ingen hjelm havde på. Og vi kørte pænt stærkt. Det var bare en



tur rundt på Vesterbro med start i Ingerslevsgade. Men den startede bare en proces, hvor drømmen om at køre selv blev skudt i gang. I 1969 købte jeg så min første cykel en BSA Spitfire 650 Mk4. Den var fra 1966 og havde vist kørt 6.000km. Den stod med sin knaldrøde glasfibertank hos en bilforhandler i kvarteret. Prisen var hele 7.500kr en mindre formue dengang, specielt når man som jeg lige var kommet ud af skolen og kun havde fritidsjob. Jeg havde dog fået en elevplads hos København Kommune så fremtiden var økonomisk sikker. Mine søde forældre lånte mig det meste af beløbet og min solgte Puch knallert gav resten. Kørekortet fik jeg først året efter i marts måned. Mine venner kørte Triumph, Kawasaki og Yamaha. Fyren med BMW R50'eren var lidt ældre end os, men han var også alene om at køre Prøjsisk!

I 1977 mødte jeg så min kommende hustru. Jeg havde en anden BSA på det tidspunkt og hun havde en Honda 350 twin. Vi begyndte at drømme om Touring i Amerika. Efter sonderinger i et års tid besluttede vi os så for en BMW R80/7. Den blev leveret af Jørgen Aagesen i Vermundsgade. Den var rød metallic med guldstafferinger. Den havde bagagebæger, styrtbøjler og sidetasker. Så var vi blevet fint og godt kørende. Vi havde sparet op i 1½ år til mc'en og turen. Vores lejlighed på Østerbro blev fremlejet og så var vi klar til eventyret. Vi havde købt BMW'en på grænseplader altså udførsel og måtte køre på den i 21 dage, så var det ud. Sammen med venner kørte vi på Englands og Skotlandstur, R80'eren skulle jo køres til. Sidenhen blev den pakket ned i en trækasse, jeg selv havde flikket sammen på havnen i London og shippet afsted mod Guds Eget land. Det var nærmere bestemt Seattle i staten Washington.

Vi var flittige deltagere i BMW MC klubbens liv op gennem 80'erne. Dorte sad en overgang i bestyrelsen, sidenhen kom jeg ind i den. Medlemstallet lå omkring de 70-80 stykker. Når arrangementer blev afholdt deltog stort set de samme 20-35 stykker. Men det var jo også ganske flot. Så faktisk var op mod halvdelen af medlemmerne aktive og nød de sammenkomster som bestyrelsen lagde på til. Medlemstallet steg kun langsomt. Alligevel blev den daværende bestyrelse bekymret over udviklingen! På en GF blev et forslag om at stoppe tilgangen af nye medlemmer diskuteret! På det tidspunkt var der såvidt huskes 75 medlemmer. Forslaget blev nedstemt

og klubben voksede stille og roligt videre i årene derefter.

I efteråret 1989 deltog jeg i Teaterkaravanen under Next Stop USSR. Nye vinde blæste under Gorbatsjev i Sovjet. Over 3.000 unge mennesker fra vest Europa blev inviteret til det store land i øst. Jeg var lige kommet hjem og deltog i den første weekend af oktober i BMW MC klubs årlige GF. Dengang blev den altid afholdt i oktober. Vores gode formand Jan Bo havde siddet i 3 år og var ikke på valg. Alligevel havde Jan Bo grundet personlige forhold valgt at stoppe ved denne GF. På bestyrelsesmødet inden GF blev jeg så spurgt om jeg ville overtage hvervet. Jeg var noget chokeret, men efter kort betænkningstid besluttede jeg mig så til at sige ja tak. Havde jeg på dette tidspunkt vist hvor meget ekstra arbejde der fulgte med, havde overvejelserne nok taget længere tid. Der var ingen modkandidat så jeg blev blot beæret med klapsalver ved selve GF. De næste 5 år var en oplevelsesrig og spændende tid. Der opstod også konflikter med andre bestyrelsesmedlemmer, noget jeg godt kunne have været foruden. En formand er jo den der står med ansvaret og nogen gange må skære igennem. Det var der enkelte som ikke fattede så hos dem blev jeg en upopulær person, desværre.

Bestyrelsen havde mange funktioner. Vi planlagde Træfs, Kaffemøder, ture også til udlandet, vi redigerede Klubinformation. Jeg havde så også kontakten til de rigtig mange medlemmer eller kommende som ringede på privattelefonen og skulle have hjælp med spørgsmål relateret til BMW MC. Jeg anskaffede til sidst en telefonsvarer, men havde fast et par timer daglig hvor folk kunne ringe. Rigtig mange folk ringede og spurgte hvor de kunne købe en god BMW MC. Andre spurgte om kendskab til service værksteder. Flertallet var interesseret i Klubben og dens virke. Det kunne jeg bestemt fortælle en del om. Jeg inviterede altid folk med interesse til at deltage i et arrangement først, og så bagefter beslutte om de ville indmelde sig.

Personligt havde vi fået min R100RS som jeg havde købt hos Jes Egeskov på gaden. Vores R80'er havde fået en brugt Velorex sidevogn monteret. Den var også blevet synet og godkendt. Vi måtte også begge to igennem teori og praktisk prøve for at få tillægget til kørsel med en sidevogn.

I bestyrelsen havde vi talt om at udvide samarbejdet med de andre nordiske BMW MC klubber. Jeg havde også fået en god kontakt til formanden i den Svenske BMW MC klubben. Det skete under det årlige møde i paraplyorganisationen BMW Club Europa E.v. I denne organisation samlede man alle klubberne både bil klubber og mc klubber. Kort fortalt var bilklubberne store og ret dominerende. Men MC klubberne var meget energiske og klare i deres budskab. Måske der brændte en anden ild i 2 hjulskørerne, end dem der sad indendørs med varme og AC(?) Der var måske ikke så megen fællesskab i organisationen udover at BMW logoet var ens på vores køretøjer.

Der blev arrangeret fælles Nordisk Træf nogle gange bl.a. i Stockholm. Her deltog vi med hele familien og 2 cykler. En del fra klubben deltog også. Vores klub afholdt også et Nordisk BMW MC træf på Mors. Vi var på fælles køretur og havde levende band "Let Tæppelim" til at underholde den halve nat. Super band og et fantastisk arrangement. Desværre deltog kun få fra de andre skandinaviske lande, måske gjorde den geografisk afstand det også svært. 4 finske BMW kørere dukkede dog op og fik sig en god oplevelse. Næste morgen opdagede vi at lokale bøller havde stjålet klubbens flag der var sat op udenfor hytten. Gad vist hvor det havnede henne?



Jeg brugte en del energi på at få løst klubbens konflikt med den private BMW Import i Kolding. Årsagen var den at klubmedlemmer var begyndt at importere reservedele og annoncere for disse i vores Klubinformation. K & R Handel hentede også motorcykler hjem fra Tyskland og solgte i Ølgod. Importen ønskede ikke at støtte vores klub via annoncering, hvis de "grå" parallel-importører også annoncerede! Jeg holdt hårdt på at klubbens medlemmer selvfølgelig frit måtte annoncere i Klubinformation. Medlemmerne måtte vel selv vælge, hvor de ville købe deres udstyr og reservedele(?) Bestyrelsen var enig i standpunktet. Emnet blev tit diskuteret. Alle godkendte forhandlere trak deres annoncer ud af vores blad og ligeså Importen! Desuden hørte jeg ad omveje at min person var i "bad standing" hos importøren. Så klubben gik simpelthen glip af en del indtægter fordi vi ikke ville indføre nogen form for censur. (Problemet fortsatte i årevis. Først en del år senere og under ny formand Steffen blev der gennemført et forligsmøde mellem Importen og klubben på en kro i Brede). Når jeg i dag ser tilbage og jo ved at Xpedit blev den eneste godkendte BMW MC forhandler i DK efter at BMW fabrikken selv blev importled i Skandinavien. Så bliver historien absurd! I øvrigt blev Danmarks private firma BMW import lukket da BMW AG selv overtog forretningen.

I en årrække holdt Dorte og jeg Country Coffee møde hvert år i april. Vi havde åbenbart et godt koncept for typisk over 30 personer dukkede op til Kaffemødet hvert år. Det var sidste søndag i april og nærmest hvert år var det flot forårsvejr netop på denne søndag. Et år var det 25 grader varmt til mødet så vi var nogle stykker der afsluttede den hyggelige dag med en dukkert i vores badesø nede ved skolen.

På MC Touring Campen gennemførte vi flere træfs for folk fra andre mærkeklubber med europæiske mc mærker. Moto Guzzi, Ducati og Laverda klubben blev inviteret. Planen var så at klubberne på skift skulle stå for arrangementet. Det fungerede da vi stod for showet, også da Moto Guzzi klubben havde tovenden. Ducati klubben og Laverda klubben var må jeg sige svære at få et samarbejde op at stå med. Spaghetti & Sauerkraut var en succes og rent ud sagt skide sjovt. Men så løb det stille og roligt ud i sandet herefter. BMW MC klub var også mest talrigt

repræsenteret til begge arrangementer. Nok naturligt fordi vi var den klub med flest medlemmer.

Klubbens egne træfs var typisk velbesøgte. Bestyrelsen lagde loft over prisen for deltagelse. I praksis betød det at man kun betalte for maden og at klubben betalte hyttelejen mv. Bestyrelsen ville gerne give de aktive, altså dem der gad at deltage, en gulerod. Økonomien var også ok og vores holdning var den at klubben ikke skulle akkumulere kapital, men bruge den på medlemmerne. Der var efterhånden også så mange hundrede medlemmer at økonomien blev bedre år for år. OK der skulle trykkes flere Klubinformationer og bruges mere porto, men klubben var i roligt farvand så alt var godt.

Under min formandsperiode var jeg i gang med min nye uddannelse som sygeplejerske. Jeg skulle snart starte ude i det virkelige liv på et sygehus. Jeg havde også fået min søn nr 2 undervejs. Derfor talte jeg en del med Ivar Guldager under vores klubtur til Willa Løvenherz i Tyskland. Jeg spurgte ham om han ikke havde lyst til at overtage hvervet(?) Så i oktober 1994 blev Ivar valgt til ny formand for vores gode og stolte klub. En spændende periode i mit og min hustru Dortes liv var ovre, nu skulle vi bare nyde klublivet og turene. Jeg fortsatte i nogle år som menigt bestyrelsesmedlem og havde fortsat ansvaret og kontakten til Klub Europa E.v.

Hurra til vores gode BMW MC klub, håber at 50års fødselsdagen fortsat giver mod til aktivt virke for de mange klubmedlemmer. Gode hilsner fra mig medlem nr. 420021.